

حقوق زن از نگاه اسلام و روند پایبندی به آن در فاصله بین دودوره (دوره پهلوی و انقلاب اسلامی)

مهدیه جباری نی تپه . کارشناس ارشد تاریخ تشیع . دانشگاه پیام نور مشهد

آدرس پست الکترونیک (mahdiyejabari@yahoo.com)

چکیده

هدف کلی این مقاله از سویی تبیین دیدگاه اسلام درباره حقوق زن و از سوی دیگر بررسی تحولات ایجاد شده برای بهره مندی زنان از حقوق اسلامی شان، در دوره های پهلوی و انقلاب اسلامی می باشد. در بررسی مبانی شخصیت زن از منظر اسلام، زن و مرد از هویت واحد برخوردارند و زنان به سان مردان قابلیت رشد و استكمال دارند. شریعت اسلام در روابط انسان ها بر هویت انسانی تکیه دارد. در کشور ایران، حقوق سیاسی - اجتماعی زنان در جریان نهضت مشروطه و پس از آن مورد توجه قرار گرفت و در دوران پهلوی اول و دوم در سطح گسترده تری وارد مباحثات سیاسی، حقوق و اجتماعی گردید آنچه در فاصله بین دو انقلاب (انقلاب مشروطه و انقلاب اسلامی) درباره حقوق زن ایرانی اتفاق افتاد، خالی از مناقشه نبود. با توجه به بررسی های انجام شده می توان گفت زن مسلمان و جامعه اسلامی همواره به دنبال راه حلی اسلامی برای مسئله زن است راه حلی که به رفع ستم و تبعیض و رسیدن به حقوق عادلانه و رشد ابعاد مادی و معنوی شخصیت زن منجر می شود. دوره پهلوی را می توان به عنوان شکافی عمیق دانست که میان این جریان اصیل اسلام در زمینه توجه به حقوق زنان، رشد و خیزش زنان و رجعت و شکوفایی دوباره ی آنان با طلوع انقلاب اسلامی، فاصله افکند.

کلید واژه: حقوق زن، اسلام، دوره پهلوی . انقلاب اسلامی